

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 22 lipca 2021 r. – CIG Pannónia Életbiztosító Nyrt. / Nemzeti Adó – és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-458/21)

(2021/C 471/25)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CIG Pannónia Életbiztosító Nyrt.

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó – és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 132 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zwolniona z VAT jest usługa, z której zakład ubezpieczeń korzysta w celu:

- weryfikacji prawidłowości diagnozy poważnej choroby stwierdzonej u osoby ubezpieczonej; i
- poszukiwania najlepszych dostępnych usług zdrowotnych w celu leczenia osoby ubezpieczonej; i
- w przypadku gdy jest to objęte polisą ubezpieczeniową, a ubezpieczony o to wnosi, zorganizowania leczenia za granicą?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 2 sierpnia 2021 r. – Monz Handelsgesellschaft International mbH & Co. KG / Büchel GmbH & Co. Fahrzeugtechnik KG

(Sprawa C-472/21)

(2021/C 471/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Monz Handelsgesellschaft International mbH & Co. KG

Druga strona postępowania: Büchel GmbH & Co. Fahrzeugtechnik KG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy część składowa, która ucieleśnia wzór, pozostaje „widoczna” w rozumieniu art. 3 ust. 3 dyrektywy 98/71/WE⁽¹⁾ już wtedy, gdy obiektywnie możliwe jest rozpoznanie wzoru w stanie po wmontowaniu części składowej, czy też widoczność należy oceniać z uwzględnieniem określonych okoliczności użytkowania lub z określonej perspektywy odbiorcy?

- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi w ten sposób, że widoczność należy oceniać z uwzględnieniem określonych okoliczności użytkowania lub z określonej perspektywy odbiorcy:
- a) Czy dla oceny „normalnego stosowania” produktu złożonego w rozumieniu art. 3 ust. 3 i 4 dyrektywy 98/71/WE znaczenie ma zamierzony przez producenta części składowej lub produktu złożonego cel stosowania czy też zwyczajowe stosowanie produktu złożonego przez użytkownika końcowego?
 - b) Według jakich kryteriów należy oceniać, czy stosowanie produktu złożonego przez użytkownika końcowego ma charakter „normalny” w rozumieniu art. 3 ust. 3 i 4 dyrektywy 98/71/WE?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów (Dz.U. 1998, L 289, s. 28).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Miskolci Törvényszék
(Węgry) w dniu 3 sierpnia 2021 r. – IH / MÁV-START Vasúti Személyszállító Zrt.**

(Sprawa C-477/21)

(2021/C 471/27)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Miskolci Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: IH

Strona pozwana: MÁV-START Vasúti Személyszállító Zrt.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (¹) w związku z art. 31 ust. 2 Karty [praw podstawowych Unii Europejskiej] należy interpretować w ten sposób, że odpoczynek dobowy przewidziany w art. 3 [tej dyrektywy] stanowi część tygodniowego okresu odpoczynku?
- 2) Czy też art. 5 dyrektywy 2003/88 w związku z art. 31 ust. 2 karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że zgodnie z celem tej dyrektywy wspomniany artykuł ustanawia jedynie minimalny wymiar tygodniowego okresu odpoczynku, to znaczy odpoczynek tygodniowy powinien obejmować nieprzerwany okres co najmniej trzydziestu pięciu godzin, chyba że istnieją warunki obiektywne, techniczne lub dotyczące organizacji pracy, które to wykluczają?
- 3) Czy art. 5 dyrektywy 2003/88 w związku z art. 31 ust. 2 karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy prawo państwa członkowskiego i mający zastosowanie układ zbiorowy pracy przewidują przyznanie nieprzerwanego tygodniowego okresu odpoczynku w wymiarze co najmniej czterdziestu dwóch godzin, po pracy, która została wykonana w dniu pracy poprzedzającym tygodniowy okres odpoczynku, obowiązkowo należy przyznać również odpoczynek dobowy w wymiarze dwunastu godzin gwarantowany wraz z rzezonym okresem odpoczynku w prawie danego państwa członkowskiego i w mającym zastosowanie układzie zbiorowym pracy, chyba że istnieją warunki obiektywne, techniczne lub dotyczące organizacji pracy, które to wykluczają?
- 4) Czy art. 3 dyrektywy 2003/88 w związku z art. 31 ust. 2 karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że pracownik ma również prawo do minimalnego okresu odpoczynku, który powinien zostać przyznany w ciągu dwudziestu czterech godzin, jeżeli z jakiegokolwiek powodu nie jest on zobowiązany do świadczenia pracy w następnym okresie dwudziestu czterech godzin?
- 5) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie czwarte, czy art. 3 i 5 dyrektywy 2003/88 w związku z art. 31 ust. 2 karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że odpoczynek dobowy musi zostać przyznany przed tygodniowym okresem odpoczynku?

(¹) Dz.U. 2003, L 299, s. 9.